Dosarul nr. 1r-98/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-21033495-05-1r-31072025 judecător Volcovschi Ion

judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

11 martie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Chirică Igor Ion, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în satul *****, raionul Leova, naționalitatea moldovean, studii medii de specialitate, căsătorit, fără grad de dizabilitate, ne angajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat, antecedentele penale stinse,

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia de la 04 martie 2021 până la 12 iunie 2025. (f.d.169, vol.1, f.d.133-139, vol.2)

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 12 iunie 2025. (f.d.133-

139, vol.2)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 31 iulie 2025. (f.d.147, vol.2)

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025, Chirică Igor Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, însă s-a liberat de pedeapsa penală în baza art. 60 Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție. (f.d.133-139, vol.2)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Chirică Igor, la data de 24 august 2018, conducând mijlocul de transport de model „Toyota Rav4" cu numerele de înmatriculare *****, în jurul orelor 23:25 a fost stopat pe un drum local în satul *****, raionul Leova de către inspectorul de patrulare Pascari Radu, în timpul discuțiilor Chirică Igor fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i-a fost propus să fie testat cu alcooltestul „Drager", la care ultimul a refuzat, fapt pentru care a fost documentat pentru comiterea infracțiunii de refuz a conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.

Astfel, acţiunile inculpatului Chirică Igor au fost încadrate în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, după semnele calificative „*Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei*".

La data de 19 iunie 2025, avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor a depus recurs nemotivat, iar la data de 11 septembrie 2025, recurs motivat împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025 prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței contestate, cu pronunțarea unei noi decizii privind achitarea inculpatului Chirică Ion, din motivul lipsei faptului infracțiunii prevăzut de art. 264[1] alin. (3) Cod penal în acțiunile acestuia și anularea ordonanței din 30 septembrie 2019, emise de către adjunctul Procurorului General, Eduard Bulat, prin care s-a dispus anularea ordonanței procurorului în Procuratura raionului Leova, Babenco Valeriu din 25 octombrie 2018, prin care s-a dispus scoaterea lui Chirică Igor de sub urmărire penală. (f.d.145-146, 152-157,

vol.2)

În motivarea recursului s-a menționat că, primă instanță, punând la baza sentinței contestate doar argumentele acuzării, în mod pripit, a ajuns la concluzia eronată despre existența faptului infracțiunii de refuz de la testarea alcoolscopică a conducătorului mijlocului de transport. În fața primei instanțe partea apărării, făcând trimitere la fiecare dintre piesele dosarului penal, analizând amănunțit probatoriul acumulat, a argumentat despre lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP, în privința inculpatului.

Menționează că, în prezenta cauză se atestă lipsa faptului infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP în privința inculpatului Chirică Igor, adică se atestă cert aspectul că inculpatul nu avea calitatea specială de conducător al unității de transport, la momentul propunerii de a trece testarea alcoolscopică, pe data de 24.08.2019; ceea ce impune achitarea acestuia - fapt ignorat injust de prima instanță.

Susține că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpatul Chirică Igor, este acuzat de faptul că, la data de 24.08.2019, în jurul orelor 23:25, în timp ce conducea mijlocul de transport Toyota Rav 4 cu n/î: ***** pe drumul local din sat. *****, r-nul Leova, a fost stopat de inspectorul inferior de patrulare Radu Pascari și fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, la cerința polițistului Radu Pascari de a fi testat cu alcotestul „Drager", numitul Igor Chirică a refuzat.

Indică că, în cadrul cercetării judecătorești, sub aspectul privind procedura testării alcoolscopice, nu au fost audiați nici unul dintre cei doi martori din lista probelor acuzării, după ce instanța de judecată a acordat, de nenumărate ori, termen acuzării, pentru a asigura prezența acestor martori, prin prisma art. 6 par. 1 al CEDO și art. 20 CPP, decăzând just acuzarea din dreptul de a administra aceste probe.

Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, organul de urmărire penală, procurorul, dar mai ales instanța de judecată, să nu pornească de la ideea preconceptă că persoana acuzată a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător - și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție.

Menționează că, în sensul aspectelor de fapt ale speței, rezultă că nu au fost acumulate probe care ar demonstra faptul că Chirică Igor avea calitatea de conducător a mijlocului de transport, nefiind deci dovedită calitatea specială a subiectului infracţiunii incriminate acestuia de „conducător al unității de transport”.

Susține că, la materialele cauzei penale nu se regăsesc (în genere) înscrisuri care ar confirma dreptul agenților de circulație (în special cazul lui Pascari Radu) de efectua testarea alcoolscopică a conducătorilor unităților de transport.

Indică că, nu există o claritate, în acest sens, nici de conținutul de explicații oferite de martorii acuzării la urmărirea penală. Or, dovadă explicării clare a procedurii testării alcoolscopice și a tuturor drepturilor de care dispune persoana testată în acest sens al persoanei testate de la această procedură, incubă anume agentului de circulație și în procesul penal părții acuzării, care urmează a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, respectarea acestor drepturi ale persoanei testate.

Pe marginea ordonanței din 30.09.2019, emise de către adjunctul Procurorului General, Eduard Bulat, consideră că se impune precizarea că ordonanța deplânsă a fost emisă în ordinea unui „control ierarhic” efectuat în privința unei ordonanțe emise de procuror, privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală, ordonanță care, din conținutul speței vizate - a rămas irevocabilă.

Având în vedere aspectele faptice ale speței, susține că se impune concluzia ilegalității ordonanței deplânse și netemeiniciei acesteia, fapt care impune constatarea acestor abateri, în condițiile legii, de către procurorul ierarhic superior celui emitent - deci în speță de către Procurorul General.

Menționează că, în motivarea soluției expuse prin ordonanța deplânsă de către autorul acesteia au fost reținute următoarele alegații: că ancheta la caz ar fi contrară standardelor minime de eficiență stabilite de către instanța internațională; că prea ușor a fost acceptată versiunea bănuitului expusă în cadrul cauzei penale vizate; că organul de urmărire penală ar fi audiat superficial martorii, aceștia urmând a fi audiați suplimentar asupra circumstanțelor cauzei; că soluția procurorului din 25.10.2018 este afectată de vicii fundamentale, aceasta este pasibilă anulării, cu reluarea urmăririi penale și efectuarea cercetării suplimentare pentru asigurarea înlăturării deficiențelor anchetei.

Indică că, procurorul ierarhic superior prin decizia sa nu face altceva decât „să reexamineze aceleași fapte” fără a exista „probe noi” în cadrul cauzei penale

vizate - în nici un caz nu poate corespunde rigorilor art. 4 par. 2 al Prot. 7 al CEDO dar și implicit art. 6, 287 CPP al RM. Or dreptul procurorului ierarhic superior prevăzut de art. 287 CPP, de a interveni în soluția procurorului ierarhic inferior nu este unul „nelimitat” și urmează a corespunde cerințelor CEDO.

Susține că, faptul că prin ordonanța deplânsă, procurorul emitent nu face altceva decât să „reevalueze” probele din cauza penală cu nr. 2018230215, nu este suficient și nici nu poate fi privit ca o respectare a rigorilor impuse de CEDO.

Precizează că, careva alte circumstanțe de fapt „noi”, care nu erau accesibile organului de urmărire penală la momentul scoaterii de sub urmărire penală și care sunt dictate de rigorile Convenției nu au fost evidențiate și nici nu existau la momentul emiterii ordonanței din 30.09.2019.

Menționează că, modul în care au fost apreciate probele din materialele cauzei penale (*declarațiile martorilor Pascari Radu și Victor Plugaru, raportul de denunțare a infracțiunii și actele de constatare la care face trimitere autorul ordonanței din 30.09.2019*) nu poate fi un temei suficient și compatibil cu art. 4 par. 2 al Prot. 7 al CEDO pentru a anula ordonanța vizată și relua o cauză penală. Toate probele invocate de autorul ordonanței deplânse au fost în modul cel mai direct accesibile organului de urmărire penală la momentul emiterii ordonanței din 25.10.2018 și deci în speța autorul ordonanței din 30.09.2019.

Susține că, fiind parte a „autorității judecătoreşti” procuratura ca instituție și procurorul ca participant al procesului penal urmează a dispune de garanții procesuale *inter alia* și pe marginea ordonanțelor luate privind mersul cauzelor penale aflate în gestiunea sa. Or, în cazul în care un procuror ierarhic superior intervine în decizia unui procuror ierarhic inferior contrar rigorilor impuse de dreptul intern dar și cel extern doar din simplul motiv că are „o opinie proprie” care diferă de cea a procurorului ierarhic inferior, în lipsa de probe noi, sau circumstanțe de fapt noi care ar justifica acest fapt - este nevoie să constată cu regret că astfel de acțiuni procesuale nu numai că afectează ilegal interesele persoanei supuse anterior unei „acuzații în materie penală” dar dovedește clar despre nerespectarea autonomiei decizionale a procurorului într-un stat de drept, fapt care nu poate fi nicidecum acceptat.

Or, ceea ce numește procurorul emitent „viciu fundamental” este de facto o reapreciere a circumstanțelor de fapt ale cauzei penale, cărora procurorul emitent al ordonanței anulate de scoatere de sub urmărire penală le-a dat o apreciere amănunțită, multiaspectuală și obiectivă, apreciind în mod just toate aspectele în

susținerea și în infirmarea bănuielii aduse și ajungând just la concluzia privind necesitatea scoaterii de sub urmărire penală a numitului Chirică Igor. Astfel, o simplă necorespundere a opiniei procurorului emitent al ordonanței deplânse cu aprecierea complexă oferită de procurorul emitent al ordonanței de scoatere de sub urmărire penală - nu poate constitui în condițiile legii temei de anulare a ordonanței vizate.

În sensul celor precizate, având în vedere rolul de control al procurorului ierarhic superior, asupra legalității actelor emise de către procurorii ierarhic inferiori se impunea, ca Procurorul General, în virtutea înaltei sale calități, să constate abaterile descrise în prezenta plângere și dând valență drepturilor lui Chirică Igor să anuleze ordonanța din 30.09.2019 deplânsă, care sfidează legalitatea procesului penal - fapt pe care îl consideră ca fiind ignorat în speță.

Astfel, susține că, în condițiile art. 313 CPP, se impune intervenția judecătorului de instrucție iar prin prisma art. 297 alin. (4) CPP, a instanței de fond, în scopul remedierii încălcărilor admise de către procurorul emitent și cel ierarhic superior; în contextul prezentei plângeri.

În contextul celor menționate, punând în prim plan garanțiile de care dispune Chirică Igor, ținând cont de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) CP, consideră că este cert că un element indispensabil al laturii obiective a acestei infracțiuni și anume conducerea unității de transport, nu a fost probată în speță, context în care apărarea pledează pentru achitarea acestuia pe marginea învinuirii aduse.

La data de 31 iulie 2025 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.147, vol.2)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că acesta este depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 12 iunie 2025, iar recursul a fost depus de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor la data de 19 iunie 2025 - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, (1) *recursul se judecă în termen rezonabil,* ***fără prezenţa părţilor la proces***. (2) *Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 02 septembrie 2025 și la data de 04 noiembrie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d.150, 161, vol. 2)

La data de 18 noiembrie 2025, procurorul-șef al Procuraturii de Circumscripție Sud, Calendari Dumitru a înaintat referință asupra recursului prin care a solicitat: respingerea recursului avocatului Igor Șcheau declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025, pe cauza penală privind pe Chirică Igor, recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) CP, ca nefondat; totodată în temeiul art. 449 alin. (2), în coroborare cu art. 218 și art. 417 alin. (3) CPP, emiterea încheierii interlocutorii privind încălcarea termenelor procedurali la judecarea cauzei penale cu aducerea la cunoștință Judecătoriei Cimișlia și a Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea referinței s-a indicat că, argumentul recurentului privind că nu este confirmat faptul conducerii mijlocului de transport de către Chirica Igor, îl consideră ca fiind neîntemeiat.

Menționează că, însăși, avocatul invocă ca probă declarațiile inculpatului precum că înainte de apropierea colaboratorilor de poliție care au solicitat testarea alcoolscopică, cu 1-2 minute Chirică Igor a condus mijlocul de transport și s-a oprit. Respectiv, conducerea mijlocului de transport până la solicitarea de către Poliția a testării alcoolscopice este dovedită.

Indică că, avocatul face miză pe faptul că polițistul nu ar fi avut dreptul să testeze pe inculpatul cu aparatul „Drager”, nefiind instruit corespunzător, or pretinsul fapt al omisiunii de instruire a polițistului de utilizare a aparatului „Drager” nu poate fi invocat în situația refuzului de testare, ci doar în situația testării însăși, atunci când persoana nu a fost de acord cu modalitatea măsurării cantității de alcool din aerul expirat. Mai mult ca atât, la caz inculpatul nu a invocat astfel de argument la momentul când trebuia să fie testat alcoolscopic.

Susține că, avocatul invocă nulitatea Ordonanței Adjunctului Procurorului General din 30.09.2019 din motivul că este afectată de un viciu fundamental. Reieșind din sensul prevederilor art. 251[1] CPP ordonanța procurorului nu poate fi supusă examinării prin prisma nulității absolute, or, nu se potrivesc cerințelor dispozițiilor respective. Nulitatea relativă nu a fost invocată la urmărire penală și ordonanța nu a fost atacată în termeni legali.

Totodată, mai indică că, cauza penală a parvenit la Judecătoria Cimișlia la data de 04.03.2021 și nu a fost soluționată într-un termen rezonabil, de către judecătorii și președintele instanței, în perioada 04.03.2021 - 11.11.2024, nu au fost luate măsurile în vederea respectării termenelor procesuale și repartizarea adecvată a cauzei penale cu asigurarea mersului normal al procesului penal pe o cauză din categoria ușoară, care necesită respectarea criteriilor specifice de apreciere a termenului rezonabil.

De asemenea, susține că din materialele dosarului penal rezultă încălcări a termenelor procedurali: - numirea primei ședințe de judecată cu încălcarea termenelor de 20 zile prevăzute de art. 345 alin. (1) CPP; primind dosarul la 11.11.2024 ședința a fost numită la 13.01.2025; remiterea cauzei penale la Curtea de Apel Cahul cu încălcarea termenului de 5 zile după expirarea termenului de recurs prevăzute de art. 445 alin. (4) CPP, consideră că, chestiuni respective merită emiterea încheierii interlocutorii cu aducerea la cunoștință instanței de fond și a inspecției judiciare.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul înaintat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din data de 12 iunie 2025 urmează a fi admis, ca fiind fondat, cu casarea sentinței recurate și restituirea cauzei la rejudecare, reieşind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs: sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvîrşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.*

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.*

Din materialele cauzei, instanța de recurs reține că prin sentința judecătoriei ***Cimișlia din 12 iunie 2025***, Chirică Igor, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, însă s-a liberat de pedeapsa penală în baza art. 60 Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție. (f.d.133-139, vol.2)

La caz, Completul de judecată reține că potrivit prevederilor art. (1) alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

Conform art. 101 alin. (1)-(5) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declaraţiile martorului protejat sau pe probele obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii*.

Verificând motivele puse în baza sentinţei, Completul reține că instanța de fond nu a respectat prevederile legii şi anume art.101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală şi nu a dat o apreciere cuvenită fiecărei probe în parte din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

Astfel, în susținerea recursului înaintat, reprezentantul recurentului a invocat faptul că, „*...primă instanță, punând la baza sentinței contestate doar argumentele acuzării, în mod pripit, a ajuns la concluzia eronată despre existența faptului infracțiunii de refuz de la testarea alcoolscopică a conducătorului mijlocului de transport. /.../ inculpatul nu avea calitatea specială de conducător al unității de transport, la momentul propunerii de a trece testarea alcoolscopică, pe data de 24.08.2019; ceea ce impune achitarea acestuia - fapt ignorat injust de prima instanță. /.../ în cadrul cercetării judecătorești, sub aspectul privind procedura testării alcoolscopice, nu au fost audiați nici unul dintre cei doi martori din lista probelor acuzării /.../ la materialele cauzei penale nu se regăsesc (în genere) înscrisuri care ar confirma dreptul agenților de circulație (în special cazul lui Pascari Radu) de efectua testarea alcoolscopică a conducătorilor unităților de transport. /.../ Pe marginea ordonanței din 30.09.2019, emise de către adjunctul Procurorului General, Eduard Bulat, procurorul ierarhic superior prin decizia sa nu face altceva decât „să reexamineze aceleași fapte" fără a exista „probe noi" în cadrul cauzei penale vizate. /.../ faptul că prin ordonanța deplânsă, procurorul emitent nu face altceva decât să „reevalueze" probele din cauza penală cu nr. 2018230215, nu este suficient și nici nu poate fi privit ca o respectare a rigorilor impuse de CEDO. /.../ careva alte circumstanțe de fapt „noi", care nu erau accesibile organului de urmărire penală la momentul scoaterii de sub urmărire penală și care sunt dictate de rigorile Convenției nu au fost evidențiate și nici nu existau la momentul emiterii ordonanței din 30.09.2019*".

În argumentarea concluziei privind constatarea vinovăției inculpatului Chirică Igor în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, prima instanță a menționat că „*vinovăția inculpatului Chirică Igor în săvârşirea infracţiunii incriminate a fost demonstrată în totalitate, prin probele examinate în cadrul ședinței de judecată care sunt: Raportul agentului constatator, cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, înregistrat în REI - 2 al IP Leova sub nr. 2546 din 25.08.2018, /.../; Procesul-verbal din 24.08.2018 de constatare a faptei refuzului de la testarea alcooloscopică de către Chirică Igor Ion. Proces-verbal din 24.08.2018 de înlăturare a lui Chirică Igor Ion de la conducerea vehiculului. Automobilul de model „Toyota Rav 4" cu nr. înmatriculare ***** nu a fost posibil de dus la parcarea specială pe motiv că nu avea suficient combustibil; Copia permisului de conducere pe numele lui Chirică Igor Ion, /.../*".

Subsecvent, Completul de judecată constată că concluzia instanței de fond asupra vinovăției inculpatului Chirică Igor se bazează exclusiv doar pe înscrisurile întocmite de organele de poliție la momentul documentării presupusei fapte infracționale, fără a administra nemijlocit proba cu martori și constatarea faptei conducerii mijlocului de transport de către inculpat.

Or, în materie penală, stabilirea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a împrejurărilor concrete în care s-ar fi produs fapta și a conduitei inculpatului, ***nu poate fi realizată exclusiv în baza unor înscrisuri întocmite de organele de constatare***, în lipsa administrării nemijlocite a probelor cu martori, atunci când acestea sunt pertinente pentru elucidarea situației de fapt.

Astfel, Completul de judecată constată că instanța de fond nu a procedat la audierea nemijlocită a martorilor acuzării, deși aceștia figurau în lista probelor administrate de acuzare. În pofida faptului că acuzării i-au fost acordate în mod repetat termene pentru asigurarea prezenței martorilor, instanța de fond a dispus soluționarea cauzei fără administrarea acestor probe indicând prematur în procesul-verbal al ședinței de judecată din 28 mai 2025 faptul că „*Se respinge demersul cu privire la audierea martorului Pascari Radu*”. (f.d.120-121, vol.2)

O asemenea modalitate de examinare a probatoriului relevă caracterul incomplet al cercetării judecătorești, întrucât instanța nu a administrat în mod direct probele susceptibile de a clarifica circumstanțele concrete ale cauzei și a lipsit partea apărării de dreptul efectiv de a formula întrebări și de a contesta probele acuzării.

Completul de judecată invocă că, principiul nemijlocirii impune ca instanța de judecată să perceapă direct probele pe care își întemeiază convingerea, iar principiul contradictorialității garantează dreptul părților de a participa efectiv la administrarea acestora.

Astfel, instanța de recurs reiterează că în cauza dedusă judecății, instanța de fond nu a audiat martorii acuzării și nici nu a valorificat declarațiile acestora în motivarea soluției, limitându-se la aprecierea unor acte scrise întocmite în faza constatării faptei.

Completul reține că, în lipsa audierii nemijlocite a martorilor, instanța de fond nu a avut posibilitatea de a verifica veridicitatea, credibilitatea și coerența declarațiilor acestora, iar partea apărării a fost lipsită de dreptul efectiv de a formula întrebări și de a contesta probele acuzării, fapt ce contravine principiilor nemijlocirii, contradictorialității și dreptului la apărare, consacrate de art. 17, 24

Cod de procedură penală.

Or, în corespundere cu practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, contradictorialitatea procesului presupune posibilitatea părţilor în proces, civil sau penal, de a lua cunoştinţă cu toate probele sau observațiile, anexate la dosar şi a le comenta (cauza *Morel contra Franței*, din 06 iunie 2000, §27); iar în procesele judiciare, unde se ciocnesc interesele private opuse, egalitatea părţilor presupune că fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cazul, inclusiv probele, în condiţii în care nici una din părţi nu are o prioritate vădită (cazul *Dombo Beheer B.V. contra Norvegiei*, din 27 octombrie 1993, §33), iar instanța de judecată este obligată să se expună asupra acestora.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că potrivit prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

În acest sens, Completul relevă şi faptul că potrivit jurisprudenței CtEDO, (în cauza *Luka contra României*, din 21.07.2009) se evidențiază, că art. 6 CEDO implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van der Hurk împotriva Olandei, din 19 aprilie 1994). Curtea evidențiază, că trebuie să se țină seama de relevanța şi incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (cauza *Jahnke şi Lenoble contra Franţei* (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi cauza *Dima contra României*, din 16 noiembrie 2006).

Astfel, în opinia instanței de recurs, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate au o mare importanță la examinarea obiectivă a cauzei, ceea ce prima instanță nu a efectuat în mod deplin la examinarea cauzei în fond, care neapărat servește drept temei pentru casarea sentinței atacate.

Din cele expuse mai sus, instanţa de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanţa ierarhic inferioară fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de inculpat și apărătorul acestuia, constituie o nemotivare suficientă a sentinței, iar nemotivarea sentinței, prin prisma practicii CtEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei. Or, la caz nu este clar cum anume

instanța a constatat faptul (a ajuns la concluzie) că inculpatul a condus mijlocul de transport la data de 24 august 2018, dacă în cadrul ședinței nu au fost audiați martorii indicați de acuzatorul de stat. În astfel de circumstanțe Completul constată că a fost încălcat principiul contradictorialității și asigurarea dreptului la apărare.

În consecință, Completul de judecată conchide că instanța de fond a adoptat o soluție care contravine materialelor cauzei, fără a se expune suficient pe aspectele esențiale menționate supra, lăsându-le fără o argumentare cuvenită, având în vedere circumstanțele particulare ale cauzei, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel, recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor urmează a fi admis.

În acest context, completul de judecată indică, că CtEDO în hotărârea sa din cauza *Capacchione împotriva Republicii Moldova*, din 30 noiembrie 2021, cererea nr. 22616/10, pct. 19, a reamintit că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței", obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea cauza, *Perez contra Franței* [MC], nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I, și *Loupas contra Greciei*, nr. 21268/16, § 37, din 20 iunie 2019). De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa bine-stabilită, potrivit căreia acest articol obligă, *inter alia*, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea cauza, *Paixao Moreira Să Fernandes contra Portugaliei*, nr. 78108/14, § 71, din 25 februarie 2020).

În această ordine de idei, având în vedere că pentru examinarea cauzei nominalizate la recunoașterea vinovăției inculpatului au fost admise erori legate de aprecierea probelor, instanța de recurs concluzionează, că erorile admise de către prima instanță cad sub incidența prevederilor art. 449 alin. (1) pct.2) lit. d) Cod de procedură penală şi ele nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, în condițiile în care aceasta nu este în drept să agraveze situația juridică a inculpatului.

Or, instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond în astfel de situații, substituind instanța care a judecat cauza cu încălcarea normelor penale în vigoare, ori în caz contrar se va încălca şi dreptul inculpatului la un recurs efectiv.

În situația constatată, Completul consideră oportun remiterea cauzei la o nouă

examinare, în aceeași judecătorie, în alt complet de judecată cu respectarea prevederilor legale, sub toate aspectele, complet şi obiectiv, inclusiv a dreptului la un proces echitabil a tuturor participanților.

Primind dosarul la o nouă examinare, instanța de fond urmează să înlăture neajunsurile comise la examinarea cazului şi în dependență de probele acumulate/prezentate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată.

În asemenea circumstanțe, Completul concluzionează că recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea sentinței judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025, și trimiterea cauzei la rejudecare la judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată.

Cu privire la emiterea unei încheieri interlocutorii, la solicitarea procurorului, Completul nu constată careva temeiuri pentru emiterea unei încheieri interlocutorii privind încălcarea termenelor procedurale la judecarea prezentei cauzei penale.

În baza celor expuse și în conformitate cu art. art. 447-448 și art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. d) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Șcheau Igor în interesele inculpatului Chirică Igor.

Se casează integral sentința judecătoriei Cimișlia din 12 iunie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Chirică Igor Ion de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal - ***cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță – judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată.***

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Colev Grigori Hudoba Valeri